

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 300/2016
29.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т., због кривичног дела шумске крађе из члана 275. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т., адвоката И.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр. 477/14 од 06.10.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 407/15 од 27.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр. 477/14 од 06.10.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 407/15 од 27.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К бр. 477/14 од 06.10.2015. године окривљени Д.Т. је између осталих, оглашен кривим због извршења кривичног дела шумске крађе из члана 275. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.Т. да на име паушалног износа у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка правном следбенику сада покојног оштећеног Ж.Ј. солидарно са другим окривљенима надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем и да солидарно на име имовинско правног захтева са осталим саокривљеним правном следбенику оштећеног Ж.Ј. - његовој супрузи исплате 8.995,00 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док је за остатак имовинско правног захтева правни следбеник покојног оштећеног упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 407/15 од 27.11.2015. године одбијена је као неоснована између осталих и жалба браниоца окривљеног Д.Т., те је пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр. 477/14 од 06.10.2015. године, у односу на овог окривљеног потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Т., адвокат И.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1, 2. и 3. и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновни одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.Т. навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се наведене повреде састоје, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу. Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, наводи да је суд ценећи исказе оштећеног Ж.Ј. и сведока С.Р. и М.Г. истима поклонио веру иако су супротни изведеним доказима или су њима противречни, да пресуда не даје јасне и разумљиве одговоре када је и где је изршено кривично дело као и да није исправно становиште судова да треба поклонити веру исказу сведока Д.С., а што све представља побијање правноснажних пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т. указује се и на повреду права на одбрану. Међутим, будући да се не ради о повреди члана 74.ЗКП, исто по налажењу Врховног касационог суда не представља законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којег би окривљеном било дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т. и у делу у коме је он поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП, оцењује недозвољеним, обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**